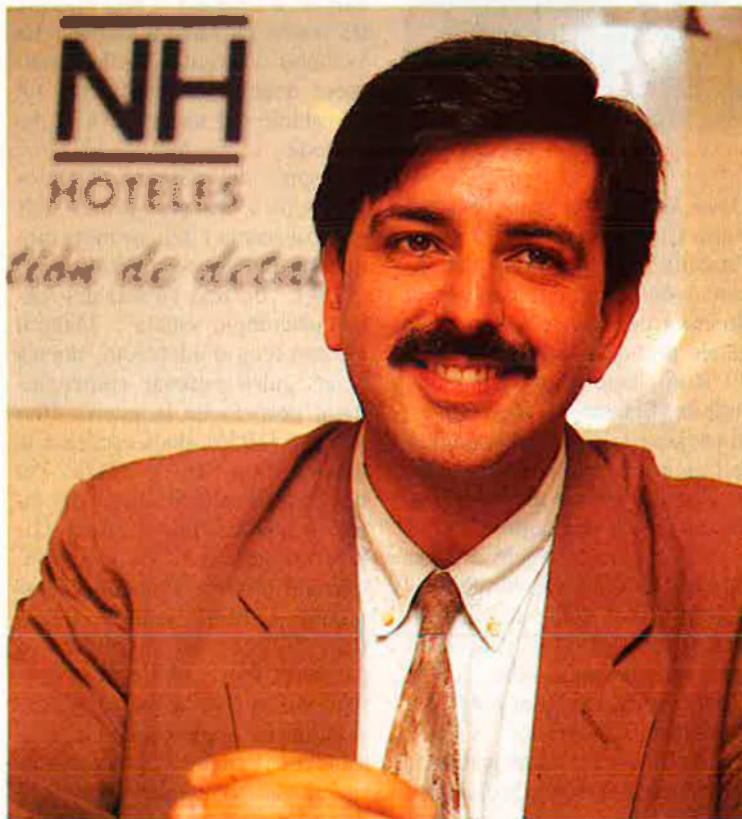

L'OCB s'obre al futur

L'Obra Cultural Balear (OCB) va reelegir president Antoni Mir, en una assemblea amb assistència multitudinària de socis i amb moltes discussions, a vegades tenses, que posen en evidència la vitalitat de l'entitat i l'interès que desperta.

Antoni Mir, president de l'Obra Cultural Balear, reelegit el dia 2 de desembre. Alguns destacats socis de l'OCB, com els socialistes Joan March i Josep Moll, s'han queixat que Mir hauria apostat decididament per entrar en el debat polític en favor de les tesis d'Unió Mallorquina sobre una candidatura unitària nacionalista a les eleccions generals espanyoles.

ARXIU / RAFA GIL

Antoni Mir va ser reelegit president de l'Obra Cultural Balear (OCB) la setmana passada. No és una notícia nova, perquè no hi havia cap candidatura contraposada a la seva, però enguany, per primera vegada, les eleccions a la presidència i a la junta directiva de l'entitat han anat envoltades d'una certa polèmica.

Tot començà quan es va fer públic que Joan March i Josep Moll (el primer, vice-secretari general del PSIB-PSOE de Mallorca, i el segon, destacat militant socialista i ex-cap de l'oposició municipal a Palma del mateix partit) optaven a ser elegits vocals de la junta de

l'OCB. Alhora, segons que ha pogut saber aquest setmanari, hi hagué converses entre persones de partits diversos que, a títol individual, volgueren provocar "un revulsiu" al si de l'entitat cultural. Motiu? Allò que consideren una gestió "obscurantista" de Mir, en el qual concorren les condicions de president i gerent de l'OCB. També hi havia queixes sobre l'actitud de Mir. Aquestes queixes diuen –per més que ningú no les ha formulades públicament– que Mir hauria apostat decididament per entrar en el debat polític en favor de les tesis d'Unió Mallorquina. En seria un dels propòsits el d'arribar a un acord electo-

ral amb el PSM amb vista a les eleccions espanyoles. I això no va agradar gens. Segons la interpretació que EL TEMPS ha pogut obtenir d'ambients polítics diversos, es tractava de fer un "cop d'atenció" a Mir en ocasió de l'assemblea general de socis.

Interpretacions polítiques al marge, el fet és que tant March com Moll establiren una estratègia tendent a "obrir" la gestió de l'OCB, demanant que se separassin els dos càrrecs màxims i que es fes públic (i que es pogués limitar) el sou d'Antoni Mir. Després d'un parell de setmanes de disputes dialèctiques a la premsa (inclosos un requeriment notarial de Mir a March i anuncis de querelles perquè Mir entenia que les declaracions de March podien ser ofensives per a ell), Moll i March retiraren la candidatura, però no pas la polèmica. Ben altrament, l'objectiu era fer que l'assemblea anual de socis despertés un gran interès que acabàs el que consideraven una actitud apàtica dels socis envers el funcionament de l'OCB. El 2 de desembre, a la seu de l'Estudi General Lul·lià de Palma, uns dotze socis –amb vots delegats que globalment en representaven 304– s'aplegaren per participar en l'Assemblea: una gernació, comparada amb la minsua assistència tradicional.

El debat fou polaritzat per Joan March –erigit en l'autèntic cap del sector crític– i alguns representants de la junta sortint, amb Antoni Mir al capdavant. El tema que sens dubte aixecava més morbositat periodística, i la de no pocs socis, era saber el sou del president-gerent. Finalment es va fer públic, com s'hi havia com-

promés Mir en la polèmica anterior: un poc més de nou milions bruts anuals.

Després d'un nombre considerable d'intervencions, sobretot de Joan March, es va procedir a la votació. Antoni Mir va ser reelegit —ningú més no optava al càrrec— president de l'entitat, amb 242 vots.

El debat sostingut, agre en algun moment, i l'assistència multitudinària van servir per posar de manifest l'interès que desvetlla actualment l'OCB, una associació que s'ha convertit aquests darrers anys en un referent de la vida política, cultural i social de Mallorca i les Balears. De fet, tots els qui van intervenir-hi es mostraren d'acord no solament a mantenir el caràcter reivindicatiu de l'entitat, sinó a augmentar-lo i a estendre la presència territorial, amb noves delegacions, a Palma i pels pobles, que afavoresquin la participació màxima de tots els socis interessats.

La Nit de la Cultura. Precisament per demostrar aquesta condició d'entitat de referència social i cultural, l'OCB ja prepara la Nit de la Cultura 1999 (el dia 17 de desembre al vespre, quan s'atorgaran els Premis 31 de desembre), que promet ser tota una "demostració de força". L'assistència institucional serà plena per primera vegada. Hi han confirmat la presència el president de les Illes Balears, Francesc Antich (el qual sempre ha volgut

Jordi Pujol, en una visita anterior a Palma, convidat per l'Obra Cultural Balear. Al desembre, el president de la Generalitat de Catalunya tornarà a les Illes gràcies a l'OCB, però aquesta vegada serà rebut en audiència pel president balear, ara Francesc Antich.

deixar clar que el govern no intervenia ni tenia res a veure en la polèmica interna, i que fins i tot els socis discrepans de Mir ho feien a títol individual i no com a representants del PSIB), el president de Catalunya, Jordi Pujol; la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar, consellers diversos del govern, entre els quals hi haurà el d'Educació i Cultura, Damià Pons... Serà l'ocasió en què la nova majoria política balear es trobarà al voltant de l'Obra Cultural Balear. Simbolitzarà, d'alguna manera, la fi de la persecució infligida a aquesta entitat cultural aquests

darrers anys per les institucions governades pel PP.

Val a dir que la visita de Pujol, convidat per l'OCB, servirà perquè el president de la Generalitat sigui rebut en audiència pel president del govern de les Illes Balears, Francesc Antich. Si no hi ha canvis, tenen previst, a més de la reunió, de dinar tots dos sols. S'espera que, de la trobada, en pugui sortir l'anunci d'una futura cimera oficial entre el govern balear i català per començar a concretar una col·laboració institucional normalitzada.

Miquel Payeras

Camins de terra

Antònia Ordinas Mari

N'hi ha hagut prou amb una sola generació per esborrar la pràctica, i gairebé la memòria, de feines i oficis que fins fa poc conformaven la cultura econòmica i social d'aquesta terra.

Di7 Edició

Actas del III Congreso Internacional de la Asociación de Cervantistas

Encara es pot dir res de nou sobre l'obra de Cervantes? Siguem orgullosos: tot, l'evolució de la nostra capacitat crítica o cada nova perspectiva metodològica, pensem, il·luminarà algun àmbit central que ens havia passat per alt.

Universitat de les Illes Balears

Proposta de model de llengua per a l'escola

Antoni I. Alomar-Joan Melià

Aquest treball constitueix una reflexió seriosa sobre el model de llengua per a l'escola i, per extensió, analitza sistemàticament les opcions de què disposen els catalanoparlants que viuen a Mallorca, Menorca, Eivissa, Formentera en cada situació de comunicació.

Editorial Moll